Doložka z automatizované konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument Rozhodnutí o rozkladu (návrh rozkladové komise ministra financí - senátu pro daňové právo) vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **17258269-000-260811113931**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **5**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Ministerstvo financí, IČ: 00006947

Datum vyhotovení: **11.08.2026**

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese https://www.czechpoint.gov.cz/overovacidolozky .

17258269-000-260811113931

Praha 10. srpna 2026
Č. j.: MF-27281/2026/3903-15
PID: MFCRGXSDGW

JUDr. Alena Schillerová, Ph.D.
místopředsedkyně vlády a ministryně financí

ROZHODNUTÍ
o rozkladu

Ministryně financí, jako úřední osoba příslušná podle § 108 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád"), rozhodovat o rozkladu, přezkoumala v souladu s ustanovením § 114 daňového řádu ve spojení s poslední větou ustanovení § 108 odst. 2 daňového řádu rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-63867/2025/3903-12 ze dne 22. dubna 2026, vydané ve věci daňového subjektu Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, 360 00 Karlovy Vary, IČO 70891168, a rozhodla v souladu s ustanovením § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu takto:

rozklad se zamítá a
rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-63867/2025/3903-12 se potvrzuje.

Odůvodnění

[1] Dne 21. května 2026 byl Ministerstvu financí doručen rozklad podaný daňovým subjektem - Karlovarským krajem, se sídlem Závodní 353/88, 360 00 Karlovy Vary, IČO 70891168 (dále jen „poplatník"), proti rozhodnutí Ministerstva financí s č. j. MF-63867/2025/3903-12 ze dne 22. dubna 2026 (dále jen „rozkladem napadené rozhodnutí"). Ministerstvo financí rozkladem napadeným rozhodnutím podle § 121 odst. 1 daňového řádu nařídilo přezkoumání rozhodnutí o odvolání Krajského úřadu Karlovarského kraje s č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. listopadu 2025.

[2] Rozkladem napadené rozhodnutí bylo poplatníkovi doručeno prostřednictvím datové schránky dne 22. dubna 2026 a rozklad byl příjemcem rozhodnutí – poplatníkem podán dne 21. května 2026. Rozklad byl tedy podán oprávněnou osobou a v zákonem stanovené třicetidenní lhůtě podle § 108 odst. 2 ve spojení s § 109 odst. 4 daňového řádu.

[3] Ministryně financí přezkoumala rozkladem napadené rozhodnutí podle ustanovení § 114 odst. 2 daňového řádu, přičemž z předloženého spisového materiálu o průběhu řízení v dané věci zjistila následující skutečnosti.

Shrnutí dosavadního průběhu řízení

[4] Obecně závaznou vyhláškou č. 10/2019 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství (dále jen „obecně závazná vyhláška") zavedlo Statutární město Karlovy Vary na svém území s účinností od 4. ledna 2020 místní poplatek za užívání veřejného prostranství.

[5] Podáním ze dne 11. dubna 2022 (doručeným dne 12. dubna 2022) ohlásil poplatník Magistrátu města Karlovy Vary, se sídlem Moskevská 2035/21, 360 01 Karlovy Vary (dále jen „správce daně"), zvláštní užívání veřejného prostranství - pozemků p. č. 903/1 a p. č. 903/2 v obci a katastrálním území Karlovy Vary, za účelem umístění stavebních buněk a následně umístění zařízení staveniště a skládky stavebního materiálu.

[6] Podáním ze dne 5. května 2022 (doručeným dne 6. května 2022) oznámil poplatník změnu ohlášených údajů, když zrušil původně ohlášené zvláštní užívání pozemku p. č. 903/1 s odůvodněním, že uvedený pozemek je zabrán ke zvláštnímu užívání společností GEOSAN GROUP, a.s., IČO 2869522 (dále jen „zhotovitel"), a současně uplatnil nárok na osvobození od poplatkové povinnosti za zvláštní užívání pozemku p. č. 903/2. Nárok na osvobození zdůvodnil vlastnictvím uvedeného pozemku, s poukazem na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 21/02 ze dne 22. března 2005. Rovněž uvedl, že pozemek je využit pro uskladnění stavebního materiálu, zařízení staveniště a lešení, většina plochy je však tvořena zelení, která zůstává zachována a užívání není pro veřejnost omezeno. Podání správce daně posoudil jako žádost o osvobození a řízení rozhodnutím č. j. 2471/OFE/22-5 ze dne 26. května 2022 zastavil. Uvedeným rozhodnutím nepřipustil ani změnu podaného ohlášení.

[7] Proti rozhodnutí správce daně č. j. 2471/OFE/22-5 se poplatník odvolal. O odvolání rozhodl krajský úřad, který rozhodnutím č. j. KK/1697/LP/22-8 ze dne 20. prosince 2022 zrušil rozhodnutí správce daně a současně rozhodl o osvobození poplatníka od placení poplatku z pozemku p. č. 903/2. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. prosince 2022.

[8] Rozhodnutím č. j. MF-7476/2023/3903-7 ze dne 25. dubna 2023 Ministerstvo financí nařídilo přezkoumání rozhodnutí krajského úřadu č. j. KK/1697/LP/22-8, když podle jeho názoru měl být mimo jiné nárok na osvobození od poplatku materiálně posouzen v řízení o stanovení poplatku. Rozhodnutím krajského úřadu č. j. KK/1697/LP/22-46 ze dne 2. prosince 2024 bylo v přezkumném řízení rozhodnutí správce daně č. j. 2471/OFE/22-5 zrušeno a řízení zastaveno. Jak krajský úřad v odůvodnění rozhodnutí též uvedl, překvalifikoval podání poplatníka ze dne 5. května 2022 jako ohlášení, které doplňuje původně podané ohlášení ze dne 12. dubna 2024. Rozhodnutí krajského úřadu nabylo právní moci 4. prosince 2024.

[9] Výzvou č. j. 2471/OFE/22-26 ze dne 25. září 2023 vyzval správce daně poplatníka ke sdělení rozsahu a doby užívání veřejného prostranství – pozemků p. č. 903/1 a p. č. 903/2 v souvislosti s revitalizací objektu Císařských lázní v letech 2020 až 2023. Poplatník k výzvě správce daně sdělil, že pozemek p. č. 903/2 byl užíván v celé ploše 2 523 m² v době od 12. února 2020 do 30. června 2023. Ke zvláštnímu užívání pozemku p. č. 903/1 opakovaně uvedl, že jej využíval zhotovitel na základě svého rozhodnutí; rovněž opakovaně podal *„Žádost o osvobození od poplatkové povinnosti za užívání veřejného prostranství, pozemku p. č. 903/2 v k. ú. Karlovy Vary. 903/2"*. Následně dne 10. listopadu 2023 doplnil ohlášení o zvláštní užívání pozemku p. č. 903/1, a to v rozsahu 814 m² v době od 8. července 2020 do 15. června 2023 pro umístění staveniště. Uplatnil též nárok na osvobození od poplatku mimo jiné z důvodu, že podle platné obecně závazné vyhlášky je od poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství osvobozen zábor, kde je investorem (i částečným) stavebních prací město.

[10] Platebním výměrem správce daně č. 90950071/123/1, č. j. 2471/OFE/22-39 ze dne 16. prosince 2024, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností č. j. 2471/OFE/22-40 ze dne 9. ledna 2025 (dále jen „platební výměr"), vyměřil správce daně poplatníkovi poplatek za užívání veřejného prostranství ve výši 40 077 120 Kč. Z platebního výměru nevyplývá, o jaké konkrétní zvláštní užívání veřejného prostranství se v daném případě jednalo, není tedy ani zřejmé, z jaké sazby poplatku byl poplatek vypočten. Ve stručném odůvodnění rozhodnutí nejsou označeny důkazní prostředky, které byly východiskem pro stanovení poplatku, správce daně se nevypořádal s uplatněným nárokem na osvobození, rovněž není zřejmá úvaha, která jej vedla k vyměření poplatku z pozemku p. č. 903/1 v rozsahu užívání 90 m² za dobu od 8. března do 30. dubna 2023 a v rozsahu užívání 1 006 m² za dobu od 16. května do 15. června 2023 (když předmět ohlášení byl k výzvě správce daně vymezen 814 m² a dobou od 8. července 2020 do 15. června 2023).

[11] Proti platebnímu výměru se poplatník dne 10. ledna 2025 odvolal. Odvolání správce daně podle § 113 odst. 1 písm. b) daňového řádu částečně vyhověl rozhodnutím o odvolání č. j. 2471/OFE/22-45 ze dne 11. března 2025, kterým upravil dobu a rozsah užívání pozemku p. č. 903/1 v souladu s ohlášením poplatníka, čímž došlo ke snížení vyměřené výše částky poplatku na 39 512 920 Kč. Ostatním odvolacím důvodům nepřisvědčil. Rozhodnutí o odvolání bylo doručeno poplatníkovi dne 12. března 2025.

[12] Proti rozhodnutí o odvolání č. j. 2471/OFE/22-45 se poplatník dne 9. dubna 2025 odvolal. Odvolání bylo postoupeno k vyřízení krajskému úřadu. Krajský úřad o odvolání rozhodl rozhodnutím č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. listopadu 2025, kterým zrušil rozhodnutí o odvolání č. j. 2471/OFE/22-45 a zastavil řízení.

[13] Správce daně učinil dne 15. prosince 2025 u Ministerstva financí podání, které obsahovalo jednak podnět k přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č. j. KK/1697/LP/22-54, a dále byla namítána podjatost úředních osob krajského úřadu při vyřizování odvolání poplatníka proti platebnímu výměru (která byla posouzena samostatně).

[14] Správce daně vyslovil pochybnost ohledně souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Uvedl zejména, že poplatník v odvolání zopakoval argumentaci, kterou uváděl již ve svém předchozím odvolání, a správce daně ji *„...v předchozích řízeních podrobně a vyčerpávajícím způsobem vypořádal...“*. Rovněž poukázal na snahu krajského úřadu o přenesení poplatkové povinnosti k poplatku za užívání veřejného prostranství z poplatníka na zhotovitele, opírající se o krajským úřadem nově založený důkaz, konkrétně o smlouvu o dílo, uzavřenou mezi poplatníkem a zhotovitelem (ev. č. KK03702/2019), v níž je na str. 325 položka *„035002000 - pronájem ploch nebo objektů a zábory pozemků“*, kterou má být prokázán úmysl zhotovitele uhradit poplatek za užívání veřejného prostranství. V další argumentaci správce daně zpochybňuje možnost aplikace nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/02 ze dne 22. března 2025 na poplatkovou povinnost poplatníka. Poukazuje též na důsledek krajským úřadem zrušeného rozhodnutí č. j. 2471/OFE/22-5 ze dne 26. května 2022 a zastavení řízení o žádosti poplatníka o osvobození od placení poplatku, který spatřuje v absenci možnosti se v řízení o stanovení poplatku tímto nárokem poplatníka zabývat.

[15] Krajský úřad k podnětu poskytl vyjádření č. j. KK/1697/LP/22-60 ze dne 20. ledna 2026, přičemž se neztotožnil s argumenty správce daně. Odkázal na obsáhlé odůvodnění v napadeném rozhodnutí, v němž všechny námitky správce daně podrobně vypořádal. Rovněž zdůraznil skutečnost, že správce daně nerespektoval právní názor krajského úřadu, vyjádřený v rozhodnutí č. j. KK/1697/LP/22-46 ze dne 2. prosince 2024, a v řízení o stanovení poplatku rezignoval na svoji povinnost posoudit nárok na osvobození od poplatku. Ke sporné otázce, zda zhotovitel může být v postavení poplatníka, poukázal na konstantní judikaturu správních soudů, podle které pro účely určení osoby poplatníka není rozhodující role investora, ani kdo má ze stavby prospěch, nýbrž kdo fakticky zvláštním způsobem veřejné prostranství užívá.

[16] Ministerstvo financí vydalo rozhodnutí č. j. MF-63867/2025/3903-12 ze dne 22. dubna 2026, kterým nařídilo přezkoumání rozhodnutí krajského úřadu č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. listopadu 2025 (dále též „rozhodnutí o odvolání 2“).

Stanovisko Ministerstva financí vyjádřené v odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí

[17] Ministerstvo financí nejprve přezkoumalo možnost nařízení přezkoumání napadeného rozhodnutí z hlediska běhu lhůt. Konstatovalo, že lhůta pro nařízení přezkoumání napadeného rozhodnutí dosud neuplynula (body 14 až 16 odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí).

[18] Ministerstvo financí dále přezkoumalo průběh řízení, resp. provedené úkony, rozhodnutí o odvolání 2 a jemu předcházející platební výměr z hlediska existence případných právních vad.

[19] Ministerstvo financí posoudilo, zda byly u správce daně splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o odvolání č. j. 2471/OFE/22-45 (dále též „rozhodnutí o odvolání 1“). Konstatovalo, že rozhodnutí o odvolání 1 tyto požadavky splňovalo, když bylo vyhověno odvolací námitce poplatníka spočívající v úpravě doby užívání veřejného prostranství, pokud jde o pozemek p. č. 903/1, zohledněné při výpočtu poplatku a ve stanovené výši poplatku. Rozhodnutí o odvolání 1 obsahuje též výrok o zamítnutí zbývajících námitek, včetně zdůvodnění. Poplatník byl rovněž poučen o právu se proti rozhodnutí o odvolání 1 odvolat.

[20] Ministerstvo financí se neztotožnilo s právním názorem správce poplatku, že není možno v následně podaném odvolání (dále též „druhé odvolání“) uplatnit stejné odvolací námitky, jestliže byly správcem daně v rozhodnutí o odvolání 1 vypořádány. Poukázalo na zásadu dvojinstančnosti řízení,

která je založena na oprávnění přezkoumat rozhodnutí správce daně nadřízeným správním orgánem v rámci řádného opravného prostředku (body 20 až 23 odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí).

[21] V souvislosti s posouzením zákonnosti rozhodnutí o odvolání 2 Ministerstvo financí v napadeném rozhodnutí uvedlo, že druhé odvolání již nemohlo být podáno proti platebnímu výměru, nýbrž proti rozhodnutí o odvolání 1. Krajský úřad proto v souladu s § 116 daňového řádu mohl o druhém odvolání rozhodnout buď změnou rozhodnutí o odvolání 1, nebo zamítnutím odvolání a potvrzením správnosti rozhodnutí o odvolání 1. O zrušení rozhodnutí o odvolání a zastavení řízení mohl krajský úřad rozhodnout pouze, pokud by byly splněny důvody pro zastavení řízení podle § 106 daňového řádu (např. nepřípustnost odvolání, zpětvzetí, odpadnutí předmětu řízení).

[22] Pokud v rozhodnutí o odvolání 2 došlo ke zrušení rozhodnutí o odvolání 1 a k současnému zastavení řízení, jde podle názoru Ministerstva financí o nezákonný postup, neboť není zřejmé, jak bylo naloženo s platebním výměrem. Jestliže krajský úřad napadeným rozhodnutím hodlal zrušit rozhodnutí o odvolání 1, měl současně rozhodnout o odvolání sám. Nelze připustit, aby odvolací orgán ignoroval odvolací námitky, jimiž se částečná autoremedura nezabývala a které byly výslovně zopakovány ve druhém odvolání.

Důvody uváděné poplatníkem proti rozkladem napadenému rozhodnutí

[23] Poplatník zpochybňuje přístup Ministerstva financí, když přezkoumává meritorní, popř. procesní, rozhodnutí krajského úřadu, a to na základě podnětu správce poplatku, který *„...prosazuje svůj právní názor na to, že má nárok na zaplacení místního poplatku od příjemce rozhodnutí“*. Jak v této souvislosti poplatník dále uvedl, nepodával podnět k přezkoumání rozhodnutí o odvolání 2, neboť tímto *„...meritorním rozhodnutím nedochází k zásahu do jeho práv“*. Naopak vydáním napadeného rozhodnutím došlo ke zhoršení postavení poplatníka, neboť *„...do doby vydání Rozhodnutí zde existovalo pravomocné Meritorní rozhodnutí. Toto Meritorní rozhodnutí ...nepovažoval za jakýkoliv zásah do svých práv či porušení práva na spravedlivý proces“*. Poplatník nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, které je podle jeho názoru vydáno s cílem znovuotevření řízení o vyměření poplatku. Požaduje uplatnění druhé věty § 121 odst. 1 daňového řádu. Napadené rozhodnutí je podle jeho názoru přepjatým formalismem, zabývá se výlučně procesními otázkami, přičemž absentuje hodnocení věci samé ve vztahu k rozhodnutí o odvolání 1. Navrhuje proto zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

Stanovisko ministryně financí k podanému rozkladu

[24] Přezkoumání rozhodnutí je jedním z dozorčích prostředků podle § 108 odst. 1 písm. c) daňového řádu. Podle § 121 odst. 1 daňového řádu je správce daně povinen nařídit přezkoumání rozhodnutí, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, nebo pokud jsou zjištěny vady řízení, které ovlivní zákonnost rozhodnutí.

[25] Daňový řád předpokládá podání podnětu jak osobou zúčastněnou na správě daní, tak i kterýmkoli správcem daně. Pokud tedy v posuzované věci podnět podal (prvoinstanční) správce daně a nikoliv poplatník, mohl tak učinit a jeho postup je v souladu s § 121 odst. 3 daňového řádu.

[26] Skutečnost, že byl podán podnět, neznamená zahájení přezkumného řízení. Podnět musí být nejprve posouzen příslušným správcem daně a teprve je-li shledán důvodným, je podle § 122 odst. 1 daňového řádu vydáno rozhodnutí, kterým je z moci úřední zahájeno přezkumného řízení.

[27] Zákonnost rozhodnutí se v první fázi, kdy je rozhodováno o nařízení přezkumného řízení, posuzuje jak z hlediska procesních vad rozhodnutí (např. chybějící výrok rozhodnutí), tak i z hlediska hmotněprávního (např. pochybnosti o správné výši stanoveného poplatku). Nicméně je třeba podotknout, že v dané fázi se jedná o zjišťování důvodných pochybností o zákonnosti rozhodnutí, nikoliv o meritorní posouzení (např. řešení výpočtu nesprávně stanovené výše poplatku, posouzení důvodů pro osvobození od poplatku, určení osoby poplatníka), k němuž dochází až ve druhé fázi – ve vlastním přezkoumávání rozhodnutí.

[28] Z uvedených skutečností je zřejmé, že přezkumné řízení není omezeno ve směru zásahu. Neslouží tedy k ochraně poplatníka, ale je ochranou legality (veřejného zájmu). To znamená,

že nezákonnosti rozhodnutí musí být odstraněny i v případě, pokud by tím mohlo dojít ke zhoršení postavení poplatníka.

[29] Nicméně nelze souhlasit s tvrzením poplatníka, že již napadeným rozhodnutím došlo ke zhoršení jeho postavení. Nařízení přezkoumání rozhodnutí v daném případě závazně neupravuje poměry poplatníka, tj. předběžně či dočasně mu nestanoví, že má povinnost něco konat, něčeho se zdržet nebo naopak něco strpět, ani se jím nemění stav vydaných rozhodnutí (zejména rozhodnutí o odvolání 2). Napadené rozhodnutí neobsahuje ani závazný právní názor, který by předurčoval výsledek následného přezkumného řízení, naopak meritorní posouzení je ponecháno na orgánu, který přezkumné řízení provede.

[30] Nesprávný postup krajského úřadu, jehož výsledkem bylo vydání rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o odvolání 1 a zastavení řízení, mohl vést k nezákonnosti rozhodnutí o odvolání 2, mimo jiné s dopadem do hmotněprávního výsledku řízení o vyměření poplatku, spočívajícímu ve zmaření řádného průběhu odvolacího řízení a absenci meritorního rozhodnutí o zbytku odvolání. Taková vada má vliv na zákonnost rozhodnutí, a proto je způsobilým důvodem pro nařízení přezkumného řízení (body 23 až 28 odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí).

[31] Ministryně financí námitky poplatníka uvedené v rozkladu posoudila a shledala je jako nedůvodné. Současně nebyla v řízení o rozkladu zjištěna jiná nesprávnost nebo nezákonnost rozkladem napadeného rozhodnutí, pro kterou by mělo dojít k jeho změně či zrušení. Rovněž nebylo shledáno, že by Ministerstvo financí svým postupem porušilo základní práva daňového subjektu, zásady právního státu nebo základní zásady správy daní. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Toto rozhodnutí nelze podle § 108 odst. 3 daňového řádu dále přezkoumávat opravnými a dozorčími prostředky podle tohoto zákona.

Karlovarský kraj
Závodní 353/88
360 00 Karlovy Vary

MINISTERSTVO FINANCÍ
83